

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 6.11.2007
COM(2007) 681 végleges

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE

**a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 11. cikke
alapján**

{SEC(2007) 1463}

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE

**a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 11. cikke
alapján**

TARTALOMJEGYZÉK

1.	ELŐZMÉNYEK	3
1.1.	A terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat	3
1.2.	Az első jelentés	3
1.3.	A mostani jelentés	4
2.	E KERETHATÁROZAT ÉRTÉKELÉSÉNEK MÓDSZERE ÉS KRITÉRIUMAI ...	4
3.	ÉRTÉKELÉS	5
3.1.	Első ízben értékelt tagállamok	5
3.2.	Másodízben értékelt tagállamok	7
4.	KÖVETKEZTETÉSEK	11

1. ELŐZMÉNYEK

1.1. A terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat

A terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat¹ (a továbbiakban: a kerethatározat) a terrorizmus elleni küzdelem kulcsfontosságú eszköze.

A kerethatározat összehangolja a terrorista bűncselekmények fogalmát valamennyi tagállamban, valamint biztosítja, hogy az utóbbiak az e bűncselekmények súlyának megfelelő szankciókat dolgozzanak ki az azokat elkövető vagy azokért felelős természetes és jogi személyek vonatkozásában. A kerethatározat joghatósági szabályokat határoz meg annak biztosítására, hogy a terrorista bűncselekmények eredményesen üldözhetőek legyenek, valamint sebezhetőségük miatt különleges intézkedéseket fogad el a terrorista bűncselekmények áldozatai tekintetében.

1.2. Az első jelentés

A kerethatározat 11. cikke alapján a Bizottság írásbeli jelentést készít arról, hogy a tagállamok megtették-e a szükséges intézkedéseket, hogy e jogi aktusnak megfeleljenek.

Az említett cikkel összhangban 2004. június 8-án elfogadták a Bizottság jelentését², valamint a Bizottságnak az e jelentéshez mellékelte belső munkadokumentumát³.

Ez idő óta a Bizottság nem kapott tájékoztatást Luxemburgtól és Hollandiától, és Görögországtól sem kapott részletes tájékoztatást. Az alábbi tagállamok értékelésére került sor: Ausztria, Belgium, Dánia, az Egyesült Királyság, Finnország, Franciaország, Írország, Németország, Olaszország, Portugália, Spanyolország, valamint Svédország.

2004. október 25-én és 26-án elfogadták a Tanácsnak a Bizottság jelentésére adott válaszát⁴, amely úgy határozott, hogy:

- Felkéri azon tagállamokat, amelyek még nem teljes mértékben tesznek eleget a kerethatározatnak, hogy minél hamarabb tegyék ezt meg, továbbá adjanak tájékoztatást az elért haladásról.
- Felkéri az érintett tagállamokat, hogy adják meg a Bizottság jelentésében kért további információkat.
- Felkéri az új tagállamokat, hogy adjanak tájékoztatást a kerethatározat végrehajtásáról.

Ezt a tájékoztatást 2004. december 31-ig kellett volna benyújtani a Tanácsnak és a Bizottságnak.

¹ HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

² A Bizottság jelentése a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 11. cikke alapján (2004.06.08.), (COM(2004)409) végleges.

³ Bizottsági munkadokumentum a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 11. cikke alapján készült tanácsi jelentéshez, (2004.06.08.), (SEC(2004)688).

⁴ 2004. október 12-i 11687/2/04 REV 2 DROIPEN 40 tanácsi dokumentum.

1.3. A mostani jelentés

A 2006. december 31-i határidőn belül valamennyi tagállam tájékoztatta a Bizottságot. E jelentés az említett határidőig a Bizottsághoz továbbított jogszabályok szövege alapján⁵ méri fel a jogszabály-átültetés helyzetét. E jelentést az első jelentés kidolgozását követően a Bizottsághoz benyújtott, a kerethatározat végrehajtásáról szóló valamennyi információ figyelembe vételével dolgozták ki, ideértve néhány tagállamnak a végrehajtásuk pontos mértékével és az első jelentés értékelésével kapcsolatban kifejtett véleményét. A Bizottságnak a jelentéssel kapcsolatos belső munkadokumentuma tartalmazza a kerethatározatnak való megfelelés érdekében hozott nemzeti intézkedések részletes elemzését, valamint – a Bizottsághoz beérkezett információk alapján – az egyes cikkek átültetését tartalmazó nemzeti rendelkezések táblázatát.

2. E KERETHATÁROZAT ÉRTÉKELÉSÉNEK MÓDSZERE ÉS KRITÉRIUMAI

Az e jelentés kidolgozásakor alkalmazott értékelési kritériumok nem térnek el az első jelentés összeállításakor használt és abban leírt kritériumoktól⁶.

Az értékelés jogi környezete lényegében azonos az első értékelő jelentésben leírttal⁷. Azonban egy további szempontot is figyelembe kell venni: a korábbi értékelő jelentés megléte is befolyásolja ezt az értékelést. Az értékelés különbséget tesz azon tagállamok között, amelyeket az említett jelentés már értékelt, és azok között, amelyeket első ízben értékelnek. Az előbbieket a korábbi jelentés eredményei, valamint az általuk szolgáltatott kiegészítő információk alapján vizsgálták. Az utóbbiak tekintetében teljes és eredeti kiértékelés szükséges. Azonban a jelen értékelés még ebben az esetben is tiszteletben tartja a kerethatározat rendelkezéseinek az első jelentésben előírt – e jelentésben számos alkalommal említett – értelmezését, illetve arra épül.

Végül a Bizottság a kerethatározat 1. cikkének (2) bekezdésére hivatkozva arra emlékeztet, hogy a terrorizmusellenes intézkedéseket – így a végrehajtó jogszabályokat – az alapvető jogok és a jogállamiság elvének teljes mértékű tiszteletben tartásával kell alkalmazni. A Bizottság továbbra is különös figyelmet fordít erre a szempontokra. Minél határozottabban garantálja az EU és a tagállamok az alapvető jogoknak az uniós jog végrehajtása során történő tiszteletben tartását, annál jobb esélye van az Uniónak, hogy valódi előrehaladást érjen el a terrorizmus elleni küzdelemben.

⁵ Kivéve azon vonatkozó jogszabályi módosítások vagy jogszabályok hatályba lépését vagy előrehaladását, amelyekről a Bizottságot ezt megelőzően tájékoztatták. A jelentés ezáltal felméri az észbűntető törvénykönyv 2007.3.15-i módosítását, továbbá a ciprusi „2006-os terrorizmusról és kapcsolódó ügyekről szóló törvénynek” a Képviselőház számára jóváhagyás céljából történt benyújtását.

⁶ A Bizottság jelentése a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 11. cikke alapján (2004.06.08.) (COM(2004)409) végleges, 4-5. o.

⁷ A Bizottság jelentése a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 11. cikke alapján (2004.06.08.) (COM(2004)409) végleges, 4-5. o.

3. ÉRTÉKELÉS

3.1. Első ízben értékelt tagállamok

A tagállamok e csoportjába tartoznak azok, amelyek a 2004. május 1-jei bővítést megelőzően is tagok voltak, azonban az első jelentésben nem kerültek kiértékelésre (Görögország, Luxemburg és Hollandia⁸), továbbá valamennyi olyan tagállam, amely 2004. május 1-jén csatlakozott az Unióhoz. Kevés tagállam rendelkezett arról, hogy időben továbbítsák a Bizottságnak végrehajtó rendelkezéseik valamennyi vonatkozó szövegét. Ezért a tényszerű vizsgálat és az abból levont következtetések helyenként hiányos információk alapulnak. A tizenhárom tagállam által adott információk értékelését követően, a kerethatározat végrehajtásával kapcsolatos helyzet az alábbi:

1. cikk: A Cseh Köztársaság, Észtország, Görögország, Magyarország, Lettország, Málta, Hollandia, valamint Szlovákia megfelelő módon végrehajtotta az 1. cikket, abban az értelemben, hogy – külön büntetőjogi kategóriaként – büntetendőnek nyilvánította a terrorista bűncselekményeket, míg Cipruson folyamatban van a törvények ilyen célú módosítása. Az itt megvizsgált többi tagállam esetében aggodalmat okoz a terrorista bűncselekmény meghatározására alkalmazott technika: Luxemburg nem sorolja fel a terrorista bűncselekményeket, Szlovénia a terrorista bűncselekmények általános meghatározását alkalmazza, Litvániában hiányzik a teljes meghatározás, valamint Lengyelország csupán a terrorista szándékot határozza meg. Ezenfelül, a jelek szerint Lengyelországban, Litvániában, és Szlovéniában hiányzik az a rendelkezés, amely e köztörvényes bűncselekményeket összekapcsolja a terrorizmus meghatározásával, vagy terrorista szándék esetében terrorista bűncselekményeknek minősíti azokat.

2. cikk: Észtország, Görögország, Lengyelország, Luxemburg, Hollandia, Málta és Szlovákia megfelelő módon hajtotta végre ezt a cikket, olyan különleges rendelkezések alkalmazásával, amelyek a terrorista csoportokhoz kapcsolódó cselekményeket külön bűncselekményi kategóriává nyilvánítják. A ciprusi törvény szintén konkrét rendelkezéseket fog bevezetni ebből a célból. Litvánia olyan vegyes formát alkalmaz, amelyben a bünszövetségre vonatkozó általános rendelkezések kiegészítik a kifejezetten a terrorista csoportokkal foglalkozó rendelkezés korlátozott hatáskörét. E rendelkezés azonban – úgy tűnik – nem vonatkozik a terrorista csoport irányítására. Magyarország hasonlóképpen nem nyilvánítja bűncselekménnyé a terrorista csoport irányítását. A Cseh Köztársaságban maguk a terrorista csoportok, továbbá tevékenységeik irányítása vagy az azokban történő részvétel nem képeznek külön bűncselekményi kategóriát – azonban a terrorista bűncselekmények elkövetéséhez nyújtott bűnszegédlet igen. Míg a terrorista csoport vezetését Lettországban bűncselekménnyé nyilvánították, addig a részvétel a jelek szerint csak akkor büntetendő, ha speciális terrorista bűncselekmények elkövetéséhez kapcsolódik. Ugyanakkor mindkét ország alkalmaz olyan általános rendelkezéseket, amelyek bűncselekménnyé nyilvánítják a bünszervezetekben vagy szervezett bűnözői csoportokban történő részvételt. Ehhez hasonlóan a szlovén jog nem tartalmaz a terrorista csoportokkal foglalkozó külön rendelkezést – e jogrendszer szerint ez a fogalom besorolható a „bünszövetség” tágabb fogalma alá.

⁸ Lásd „Bizottsági munkadokumentum – Melléklet a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 11. cikke alapján készült jelentéshez” {SEC(2004)688, 4. o.}, amelyet a továbbiakban első értékelő jelentésként (bizottsági munkadokumentum) említenek. Nem érkezett tájékoztatás Luxemburgtól és Hollandiától, míg Görögország további információk vagy jogi szövegek megadása nélkül annak közlésére szorítkozott, hogy a kerethatározatot beillesztette a nemzeti jogrendszerbe.

3. cikk: Csak Görögország, Hollandia és Málta hajtotta végre teljes mértékben ezt a terrorizmussal összefüggő bűncselekményekről szóló cikket – Ciprus jogszabályainak módosítása továbbra is folyamatban van. Azáltal, hogy ezeket a bűncselekményeket olyan cselekményekként kezeli, amelyek kimerítik a terrorista csoporttal való együttműködés vagy a speciális terrorista bűncselekményekben történő részvétel fogalmát, néhány esetben a többi tagállam is képes hasonló eredményt elérni, és így részben megfelelni az e cikk szerinti követelményeknek.

4. cikk: A Cseh Köztársaság, Észtország, Görögország, Hollandia, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Szlovákia, valamint Szlovénia büntetőjogi rendszereiknek a bűnrészességre és bűncselekményekre való felbujtásra vonatkozó általános szabályaira hivatkoznak, mint amelyek lehetővé teszik, hogy szabályozásuk közvetve megfeleljen e cikknek. A Cseh Köztársaság, Észtország, Litvánia, Magyarország és Málta ezenfelül egyedi rendelkezéseket is elfogadott a terrorizmussal kapcsolatban. A ciprusi módosítások a bűnsegélyre és a felbujtásra vonatkozó általános szabályokat össze fogják kapcsolni a terrorista szándékkal.

5. cikk: Bár csak a Ciprus által előírt jogszabályi módosítások említik kifejezetten a terrorista bűncselekményekkel kapcsolatos kiadatást, a jelek szerint valamennyi tagállam megfelel az (1) bekezdés feltételeinek, amelyek annak biztosítására kötelezik a tagállamokat, hogy az 1–4. cikkben említett bűncselekményeket olyan hatásos, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal fenyegezzék, amelyek kiadatást eredményezhetnek. Míg Észtország, Görögország, Hollandia, Lengyelország, Luxemburg, Magyarország, valamint Málta megfelelően végrehajtotta a (2) bekezdést, és a ciprusi törvénytervezet szintén biztosítani fogja a megfelelést, addig a többi értékelt tagállam nem vezetett be súlyosbító rendelkezéseket, illetve nem határozott meg azonos súlyú köztörvényes bűncselekményeket, ami lehetővé tenné a szankciók összehasonlítását, és ezáltal a végrehajtás értékelését. A (3) bekezdést, a terrorista csoportban való részvételről szóló rendelkezése tekintetében Szlovénia kivételével valamennyi tagállam megfelelően végrehajtotta, vagy végre fogja hajtani. A terrorista csoport vezetésével kapcsolatos rendelkezést a legtöbb tagállam megfelelően végrehajtotta. Azonban Magyarország és Szlovénia nem tartotta be a minimális szankcióra vonatkozó követelményt, továbbá Görögország és Lengyelország olyan formát választott, amely nem zárja ki, azonban nem is garantálja a legfeljebb tizenöt éves szabadságvesztés kiszabását.

6. cikk: Csak Görögország, Luxemburg és Magyarország rendelkezik, valamint a törvényhozási eljárás befejeztével Ciprus fog rendelkezni a terrorista cselekményekért kiszabott büntetésekre vonatkozó különleges enyhítő körülményekről az e cikkben meghatározott különleges körülmények figyelembe vételével. A Cseh Köztársaság, Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Szlovákia és Szlovénia az enyhítő körülményeket tartalmazó általánosabb rendelkezésekre hivatkozott, a többi érintett tagállam pedig nem nyújtott be az e nem kötelező rendelkezés végrehajtására vonatkozó jogszabályokat.

7. cikk: A Cseh Köztársaság, Lettország, valamint Szlovákia nem rendelkezett a jogi személyeknek a terrorista bűncselekmények miatti, (1) bekezdés szerint előírt felelősségéről, illetve Luxemburg nem továbbította a vonatkozó rendelkezéseket. A többi értékelt tagállam megfelelően végrehajtotta az (1) bekezdést. Rendelkezéseik gyakran meghaladják a kerethatározat által megkövetelt legalacsonyabb szintet azáltal, hogy vagy egynél több kritériumot szabnak meg, vagy szélesebb körű kritériumokat alkalmaznak. Csak Görögország, Lengyelország, Litvánia, Magyarország, Málta, valamint Szlovénia bocsátott rendelkezésre

olyan szabályokat, amelyek közvetlenül a (2) bekezdést hajtják végre, ideértve jogi személyeknek a felügyelet vagy ellenőrzés hiányából származó felelősségét is. Ugyanakkor néhány másik tagállamban úgy értelmezheték ezt a bekezdést, hogy annak általánosabb megfogalmazások is megfelelnek. Ciprus, Észtország, Hollandia, Lettország, Litvánia, valamint Szlovénia egyaránt végrehajtotta a (3) bekezdést, biztosítva, hogy jogi személyek felelőssége nem zárja ki a bűncselekményeket elkövető természetes személyek elleni büntetőeljárás.

8. cikk: A Cseh Köztársaság, Luxemburg, valamint Szlovákia kivételével valamennyi tagállam benyújtotta azokat a jogszabályokat vagy jogszabály-tervezeteket, amelyek a jogi személyekkel szemben alkalmazható szankciókat írnak elő, és eleget tesznek a 8. cikk büntetőjogi vagy nem büntetőjogi jellegű pénzbeli szankciók előírására vonatkozó minimális követelményének. Ugyanakkor Litvániában a 8. cikk végrehajtását a 7. cikk nem megfelelő átültetése gátolja. A legtöbb tagállam alkalmazza az e rendelkezésben megjelölt összes, vagy néhány nem kötelező szankciót is, továbbá néhány tagállam a kerethatározatban nem említett további szankciókat ír elő.

9. cikk: A 9. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában, valamint a 9. cikk (4) bekezdésében meghatározott területi elv tekintetében várhatóan minden tagállam jogrendszere képes lesz megfelelni ennek a cikknek. Az országhatáron túli joghatóság vonatkozásában a legtöbb tagállam rendelkezik vagy rendelkezni fog a 9. cikk (1) bekezdésének c) és e) pontjában meghatározott aktív és passzív személyiség elvének legalább részben megfelelő szabályokkal. A 9. cikk (1) bekezdése d) pontjának közvetlen átvétele csak Máltán történt meg, míg Hollandia, valamint Szlovénia olyan szabályokra hivatkozott, amelyek részben felelnek meg e bekezdésnek. A 9. cikk (3) bekezdésének kifejezett végrehajtása Észtországban, Hollandiában, Luxemburgban, Máltán, Szlovákiában és Szlovéniában történt meg. A görög, lengyel, litván, szlovák, valamint szlovén jogrendszerben szereplő egyetemes joghatósági kikötés, továbbá a ciprusi törvény lehetővé tehetik e tagállamok számára, hogy közvetlen végrehajtás hiányában is legalább részben megfeleljenek az (1) és (3) bekezdésnek. Végül, amíg Litvánia csak részlegesen vette át a 9. cikk (2) bekezdését, addig egyetlen más tagállam sem ültette át nemzeti jogába a joghatósági összeütközések megoldására vonatkozó, e rendelkezésben említett kritériumokat.

10. cikk: Noha csak Észtország, Lengyelország, valamint Szlovákia említett olyan külön cikkeket, amelyek megállapítják a hivatalból üldözendőség elvét, valószínű, hogy a terrorista bűncselekményeket a nyomozás és a büntetőeljárás céljából valamennyi tagállamban közösség elleni bűncselekményeknek tekintik. Csak Észtország és Szlovénia bocsátott rendelkezésre a (2) bekezdésben említett, az áldozatok családjainak nyújtott segítségre vonatkozó rendelkezéseket.

3.2. Másodízben értékelt tagállamok

1. cikk:

Az első értékelő jelentés arra a következtetésre jutott, hogy Ausztria, Belgium, Dánia, Franciaország, Finnország, Portugália, Spanyolország, valamint Svédország megfelelő módon végrehajtotta az 1. cikket abban az értelemben, hogy – külön büntetőjogi kategóriaként – büntetendőnek nyilvánította a terrorista bűncselekményeket, míg Írországban folyamatban van a törvények ilyen célú módosítása. A jelentés megállapította, hogy Olaszország és az Egyesült Királyság a speciális terrorista bűncselekményeknek csak egy korlátozott körében hozott rendelkezéseket, azon túl a terrorista szándékot vagy súlyosbító körülményként veszik

figyelembe a köztörvényes bűncselekményeknél (Olaszországban), vagy a terrorizmus általános meghatározását alkalmazzák (az Egyesült Királyságban).

A jelentés arra a következtetésre jutott, hogy a német jogszabályok nem felelnek meg a kerethatározat 1. cikkének⁹.

A tagállamok által rendelkezésre bocsátott további információk lehetővé teszik, hogy a Bizottság tudomásul vegye az 1. cikknek való megfelelés magasabb szintjét. Ugyanakkor a benyújtott észrevételek egyike sem oszlatja el a Bizottságnak az említett jelentésben kifejtett kétségeit. Csak az időközben hatályba lépett ír rendelkezések erősítik meg, hogy az ír jogrendszer megfelel az 1. cikknek.

2. cikk: Az első értékelő jelentés arra a következtetésre jutott, hogy a legtöbb tagállam törvényei a terrorista csoporthoz kapcsolódó bűncselekményeket külön büntetőjogi kategóriának nyilvánították, vagy nyilvánítják majd büntetendőnek. Csak Svédországban és Dániában nem nyilvánították külön büntetőjogi kategóriának a terrorista csoportok irányítását, vagy a tevékenységeikben való részvételt, bár egyes esetekben az ilyen magatartást tanúsítókat a vonatkozó terrorista bűncselekmény elkövetőjeként, vagy tettestársi minőségben büntetik¹⁰.

A Bizottságnak egyértelművé kell tennie, hogy bár a terrorista csoportok irányítása, vagy a tevékenységeikben való részvétel Svédországban továbbra sem számít külön büntetőjogi kategóriának, a kísérletre, előkészületre, bűnszövetségre, valamint bűnsegélyre vonatkozó, tágabban megfogalmazott rendelkezések egyaránt lehetővé teszik a terrorista csoport vezetőjének és résztvevőinek üldözését. Dánia tekintetében a Bizottság úgy véli, hogy az előbbinek a terrorista csoportnak nyújtott támogatásra vonatkozó külön jogszabályai kiterjedhetnek a 2. cikk (2) bekezdésében büntetendőnek nyilvánított valamennyi magatartásra, ahelyett hogy a bűnsegélyre vonatkozó általános rendelkezések tartalmazzák ezeket.

Az a tény, hogy Svédországban nem nyilvánították külön büntetőjogi kategóriának a terrorista csoporttal való együttműködést, illetve sem Svédországban, sem Dániában a terrorista csoport vezetését, nem zárja ki automatikusan, hogy elérhessék a kerethatározat által megkívánt eredményt, azonban megbonthatja ezen jogi aktus rendszerbeli és politikai célját, továbbá a végrehajtás átláthatóságát, és meggátolhatja a vonatkozó rendelkezések teljes mértékű végrehajtását.

Ezért fent kell tartani, hogy Svédország és Dánia nem teljes mértékben hajtotta végre a 2. cikket.

3. cikk: E rendelkezés arra kötelezi a tagállamokat, hogy néhány cselekményt terrorista tevékenységgel összefüggő bűncselekménnyé nyilvánítsanak. Az első értékelés arra a következtetésre jutott, hogy csak Finnország, Franciaország, Portugália, valamint Spanyolország jogszabályai látszanak teljesen megfelelni az e cikk szerinti követelményeknek, továbbá hogy Írország az új jogszabályok hatályba lépése után lesz képes megfelelni. A többi tagállam jogszabályai csak részlegesen felelnek meg e cikknek¹¹.

Ausztria, Olaszország, Svédország, továbbá Belgium és Dánia további magyarázatokat bocsátott rendelkezésre e cikk értelmezésével kapcsolatban; azonban csak Dánia volt képes bizonyítani, hogy jogszabályai teljes mértékben megfelelnek a kerethatározat 3. cikkének.

⁹ Lásd az első értékelő jelentést (összefoglalás), 7. o.

¹⁰ Lásd az első értékelő jelentést (összefoglalás), 6. o.

¹¹ Lásd az első értékelő jelentést (összefoglalás), 6. o.

4. cikk: Az első értékelés következtetése szerint¹², bár csak egyes tagállamok rendelkeznek a 4. cikk végrehajtására vonatkozó különleges rendelkezésekkel, a bűnsegyre és a felbujtásra vonatkozó általános szabályok alkalmazásával a legtöbb tagállam – amennyiben az előző cikkeket teljes mértékben végrehajtja – közvetve a 4. cikket is végrehajtja. Azonban a „kísérlet” mozzanatának franciaországi, belgiumi, illetve portugáliai végrehajtásával kapcsolatban fennmarad némi aggodalom.

5. cikk: Az 5. cikk (1) bekezdését illetően az első értékelés feltételezte, hogy valamennyi tagállam képes lesz megfelelni az (1) bekezdés feltételeinek, amely annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy az 1–4. cikkben említett bűncselekményeket olyan hatásos, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal fenyegetse, amelyek kiadatást eredményezhetnek¹³.

Ausztria, Belgium, Dánia, Finnország, Franciaország, Olaszország, Portugália, illetve Svédország megfelelően végrehajtotta az 5. cikk (2) bekezdését¹⁴. Sajnos a tagállamok által rendelkezésre bocsátott további információk ellenére továbbra sem lehet erre a következtetésre jutni Németországgal, Spanyolországgal, Írországgal, valamint az Egyesült Királysággal kapcsolatban.

A (3) bekezdésnek a terrorista csoport irányítására vonatkozó rendelkezése tekintetében az első értékelő jelentés szerint Ausztria, Belgium, az Egyesült Királyság, Írország, Németország, Olaszország, valamint Portugália megfelel, vagy meg fog felelni a kerethatározatnak. Dánia, Franciaország, valamint Svédország jogrendszere csak részben felel meg e rendelkezésnek. A spanyol jogszabályok csupán a terrorista cselekmények elkövetésével fenyegető terrorista csoport irányítása tekintetében feleltek meg ennek a rendelkezésnek¹⁵. Jelenleg megállapítható, hogy a francia jogszabályok szintén megfelelnek e cikknek.

A terrorista csoport tevékenységében való részvétellel kapcsolatban az első értékelő jelentés megállapította, hogy Ausztria, Belgium, az Egyesült Királyság, Finnország, Franciaország, Írország, Portugália, valamint Spanyolország megfelelően végrehajtotta e rendelkezést, amely Dánia, Németország, Olaszország, valamint Svédország¹⁶ esetében csak részben átültetettnek tekinthető. Sajnos ezen országok egyike sem bocsátott a Bizottság rendelkezésére meggyőző információkat arról, hogy e pontnak teljes mértékben megfelelnek.

6. cikk: A 6. cikkel kapcsolatban nem nyújtottak be további észrevételeket. Ennélfogva feltételezhető, hogy csak Ausztria, Franciaország, Németország, Olaszország, Portugália, valamint Spanyolország veszi figyelembe az ebben a cikkben meghatározott különleges körülményeket, míg a többi ország nem ír elő különleges intézkedéseket ennek a nem kötelező rendelkezésnek a végrehajtására¹⁷.

7. cikk: Az első értékelő jelentés arra a következtetésre jutott, hogy Belgium, Dánia, Finnország, Franciaország, Írország, Németország, Olaszország, valamint Portugália a jogi

¹² Lásd „a Bizottság jelentése a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 11. cikke alapján” (COM (2004) 409 végleges) 6. o. – a továbbiakban első értékelő jelentésként (összefoglalás) említik.

¹³ Lásd az első értékelő jelentést (összefoglalás), 6. o.

¹⁴ Lásd az első értékelő jelentést (összefoglalás), 6. o.

¹⁵ Lásd az első értékelő jelentést (a Bizottság munkadokumentuma), 22-23. o.

¹⁶ Lásd az első értékelő jelentést (a Bizottság munkadokumentuma), 22-23. o.

¹⁷ Lásd az első értékelő jelentést (összefoglaló), 6. o.

személyek terrorista bűncselekmények miatti felelősségre vonását biztosító jogszabályokat hajtott végre vagy fog végrehajtani. E tagállamok közül azonban csak Finnország, Írország, Olaszország, valamint Portugália bocsátott rendelkezésre elegendő információt ahhoz, hogy a (2) bekezdést szintén teljesítettnek lehessen tekinteni¹⁸.

A benyújtott új észrevételek és az új rendelkezések figyelembe vételével jelenleg azt a következtetést lehet levonni, hogy az osztrák és a svéd jogrendszer is megfelel a 7. cikk (1) bekezdésének, tehát csak Spanyolország és az Egyesült Királyság nem hajtotta végre továbbra sem ezt a rendelkezést. A kerethatározat 7. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatban Ausztria, Belgium, valamint Dánia a megfelelést megerősítő további információkat bocsátott rendelkezésre.

8. cikk: Az első értékelő jelentés arra a következtetésre jutott, hogy Belgium, Dánia, Finnország, Franciaország, Németország, valamint Olaszország eleget tesznek a 8. cikkben meghatározott, jogi személyekre kiróható büntetőjogi vagy nem büntetőjogi jellegű pénzbeli szankciók előírásra vonatkozó minimális követelménynek¹⁹. Jelenleg Ausztriával és Svédországgal ki lehet egészíteni a 8. cikknek megfelelő jogszabályokkal rendelkező tagállamok listáját.

9. cikk: Az első értékelő jelentés feltételezte, hogy valamennyi tagállam megfelel a 9. cikk (1) bekezdése a) és b) pontjának, valamint (4) bekezdésének, mivel a területi elv a büntető joghatóság²⁰ elsődleges alapja. Ausztria, Belgium, Dánia, az Egyesült Királyság Finnország, Franciaország, Írország, Németország, Olaszország, Portugália, Spanyolország, valamint Svédország rendelkezik olyan szabályokkal, amelyek különböző mértékben megfelelnek a 9. cikk (1) bekezdésének c) pontjában található aktív személyiség elvének; ezek némelyike nem általában az állampolgárookra vonatkozik (az Egyesült Királyság, Franciaország, Németország, valamint Olaszország), vagy olyan további követelményekre – így a kettős büntethetőségre – hivatkozik, amelyeket ezen albekezdés nem tartalmaz (Dánia). Hasonló értékelés született a 9. cikk (1) bekezdésének e) pontjában található passzív személyiséggel kapcsolatban, azonban e rendelkezés alkalmazási köre néhány esetben szűkebb, mivel csak a védett személyekről vagy helyiségről tesz említést; vagy előírja, hogy az elkövetőnek a tagállam területén kell tartózkodnia. Továbbá csak öt tagállam nyilvánította közvetlenül üldözendőnek az Európai Unió intézményei vagy szervei elleni bűncselekményeket. A 9. cikk (1) bekezdés d) pontjának külön átültetése csak Ausztriában és Írországban történt meg, bár akkor úgy tűnt, hogy Finnország, Olaszország és Portugália is meg fog felelni ennek a rendelkezésnek²¹. A 9. cikk (3) bekezdése tekintetében a jelentés arra a következtetésre jutott, hogy Ausztria, Írország, Németország, Olaszország, valamint Portugália közvetlenül rendelkezik a külföldi terrorista cselekmények nem kiadható elkövetői elleni vádemelés lehetőségéről.

A rendelkezésre bocsátott információk alapján a jelek szerint a belga jogszabályok is megfelelnek a 9. cikk (1) bekezdése d) pontjának, valamint a 9. cikk (3) bekezdésének, illetve a német jogszabályok ezenfelül megfelelnek a kerethatározat 9. cikke (1) bekezdése d) és e) pontjának. Dánia arra a kötelezettségére hivatkozik, hogy a kerethatározatban meghatározott valamennyi esetben megindítsa a büntetőeljárást. Úgy tekinthető, hogy Svédország a terrorista bűncselekményekre vonatkozó általános joghatósággal rendelkezik. A 9. cikk (3)

¹⁸ Lásd az első értékelő jelentést (a Bizottság munkadokumentuma), 30. o.

¹⁹ Lásd az első értékelő jelentést (a Bizottság munkadokumentuma), 30. o.

²⁰ Lásd az első értékelő jelentést (a Bizottság munkadokumentuma), 31. o.

²¹ Lásd az első értékelő jelentést (a Bizottság munkadokumentuma), 34. o.

bekezdésének végrehajtása érdekében tett francia módosításnak nem sikerült megváltoztatnia a Bizottság ezzel a bekezdéssel kapcsolatos korábbi következtetését.

A 9. cikk (2) bekezdésének végrehajtásával kapcsolatos helyzet nem javult az első értékelő jelentés kidolgozása óta, és Írország továbbra is az egyetlen tagállam, amely (noha részlegesen) átvette ezt a rendelkezést a büntető igazságszolgáltatásról szóló, időközben hatályba lépett 2005. évi törvényébe (terrorista bűncselekmények).

10. cikk: Az első értékelő jelentés idején csak Ausztria bocsátott rendelkezésre elegendő információt annak bizonyítására, hogy jogrendszere megfelel a 10. cikk (1) bekezdésének, bár valószínűnek tűnt, hogy a terrorista bűncselekményeket a nyomozás és a büntetőeljárás céljából valamennyi tagállamban közösség elleni bűncselekményeknek tekintik²². A 10. cikk (1) bekezdésének végrehajtásával kapcsolatos belga, dán, francia, valamint svéd észrevételek megerősítik a Bizottságnak azt a feltételezését, hogy a terrorista bűncselekmények valamennyi tagállamban a bűnüldözés hatálya alá tartoznak.

A 10. cikk (2) bekezdésével kapcsolatban az első értékelő jelentés a terrorista cselekmények sértettjei családjának nyújtandó segítséggel kapcsolatos intézkedésekre összpontosított, mivel a kerethatározatnak a sértett büntetőeljárás alatti jogállásával²³ kapcsolatos rendelkezései végrehajtásával független jelentés foglalkozik. Ausztria, Belgium, az Egyesült Királyság Franciaország, Írország, Németország, Olaszország, valamint Spanyolország részletes tájékoztatást adott ebben az ügyben²⁴. Csak Portugália nyújtott be további részleteket a terrorista cselekmények sértettjei családjának nyújtott segítségről.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

A Bizottság tudomásul veszi, hogy a legtöbb első alkalommal értékelt tagállam megfelelően valósította meg a kerethatározatba foglalt főbb rendelkezések végrehajtását. Ugyanakkor néhány jelentősebb kérdés megoldatlan. A második alkalommal értékelt tagállamok tekintetében, az általuk megküldött kiegészítő információk lehetővé tették a Bizottság számára, hogy általánosságban a megfelelés magasabb szintjét állapítsa meg. Ugyanakkor az első értékelő jelentésben azonosított legtöbb fő hiányosság változatlanul fennmaradt.

A Bizottság fő aggodalmai az alábbiak:

- Az 1. cikk elégtelen végrehajtása az Egyesült Királyságban, Németországban, Olaszországban, Lengyelországban, Litvániában, Luxemburgban, valamint Szlovéniában. Ez a rendelkezés nem csak a kerethatározat, hanem általában a terrorizmusellenes politika szempontjából döntő fontosságú. A terrorizmus közös fogalma képezi azt az alapot, amelyre a kerethatározat rendelkezései épülnek, lehetővé teszi továbbá a bűnüldözési együttműködés eszközeinek alkalmazását.
- A terrorista csoportokhoz kapcsolódó bűncselekmények szankcióinak összehangolásáról szóló 5. cikk (3) bekezdésének elégtelen végrehajtása, amely Dániát, Magyarországot, Németországot, Olaszországot, Svédországot, valamint Szlovéniát érinti, mivel ez szintén a kerethatározat kulcsfontosságú eleme.

²² Lásd az első értékelő jelentést (összefoglalás), 7. o.

²³ HL L 82., 2001.3.22., 1. o.

²⁴ Lásd az első értékelő jelentést (a Bizottság munkadokumentuma), 35. o.

- A 7. cikk elégtelen végrehajtása a Cseh Köztársaságban, az Egyesült Királyságban, Lettországban, Spanyolországban, valamint Szlovákiában. A jogi személyeknek terrorista bűncselekmények miatti felelősségének összehangolása szintén rendkívüli fontosságú a terrorizmus elleni küzdelemben.

Az előzőekben említettekre tekintettel a Bizottság felhívja azokat a tagállamokat, amelyek még nem tették azt meg, hogy gyorsan és teljes mértékben ültessék át a kerethatározatot nemzeti jogukba, és a törvényi vagy hatósági rendelkezések szövegének megküldésével haladéktalanul tájékoztassák a megtett intézkedésekről.